

til det, som Publikum i Aarhus ønsker. Det forholder sig ikke saaledes, at man ikke spiller lige saa godt derovre som paa Sekondteatrene i København; i de fleste Tilfælde spiller man vel bedre, men alligevel slaar et saadant Stykke maaske ikke an, og saa maa man atter skifte Forestilling. Jeg sagde i Gaar, at Aarhus Teaters Hovedopgave var at vise god og lodig Skuespilkunst; vi mener, at dette Teater har og bør have en kulturel Opgave. Der gøres derfor ogsaa hæderlige Anstrengelser for at interessere den store Landbostand i vid Omkreds. Der gives saaledes hver Torsdag Aften en meget billig Landboforestilling, som begynder en Time før de ordinære Forestillinger, for at Folk kan komme hjem samme Aften. I den Anledning gaar der ved Imødekommen af en tidligere Trafikminister overfor Teatret i Tidsrummet fra 1. Oktober til 1. April Teatertog i hver Retning paa de forskellige Baner. Foruden denne ugentlige Landboforestilling, som den store Landbefolkning er meget interesseret i, gives der to, tre Gange i hver Sæson billige Forestillinger for Landbo- Ungdomsforeninger fra hele Jylland. De faar 25 pCt. Rabat og strømmer til Teatret i store Skarer, idet de selv faar Lov til at bestemme, hvilket af de indstuderede Stykker de ønsker opført. Det er Stykker, som kan have særlig Interesse for disse hovedsagelig unge Mennesker. Landbrugs- og Folkehøjskolernes Elever viser man ogsaa, naar de kommer i større eller mindre Hold til Aarhus, saa meget Hensyn, at man giver dem betydelig Rabat. Menige og Underofficerer opnaar ligeledes Rabat; de faar endogsaa Billetter til halv Pris, saaledes at Vintermandskabet kan komme til at se ethvert Teaterstykke for 40 Øre. Der gøres i ikke ringe Grad Brug af disse Teaterbilletter; i Sæsonen 1909—10 solgtes der saaledes 8,000 Soldaterbilletter. For Landsbyskolebørn, som fra hele Jylland kommer med Ferietog til Aarhus Efteraar og Foraar, arrangeres der hvert Aar gode Eftermiddagsforestillinger til 25 Øre for hvert Barn med Adgang over hele Teatret; for Aarhus Kommuneskolebørn gives der en gratis Forestilling en Gang om Aaret. Endelig har der været en Del Samarbejde med forskellige Organisationer om de saakaldte billige kommunale Forestillinger, hvortil der ikke sælges Billetter paa ordinær Vis, men hvortil de paagældende har Adgang med en Betaling af 50 Øre over hele Teatret. Det er saadanne Foreninger som Fagforeninger, Vaabenbrødrefo-

ger, Afholdsforeninger, Good Templarforeninger og Haandværkerforeninger.

De forskellige Forestillinger, som jeg her har nævnt, og hvortil der gives Adgang for 25 à 50 Øre pr. Billet, er ikke nogen lukrativ Forretning for Teatret, men Repræsentantskabet er enigt i, at vi har Opgaver at løse, for hvilke det pekuniære Hensyn maa træde i Skygge. Det er derfor ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) i Gaar paastod, at det kun var de bedrestillede, der havde Adgang til Teatret. Med den højtaerede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et lille Stykke af, hvad det ærede Medlem udtalte. Det ærede Medlem sagde: „Foruden de af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) anførte Grunde har jeg ogsaa den Grund, at det ikke er en Bevilling, der ydes til Bedste for den almindelige Befolkning. De, som benytter Teatret, er Byfolk eller Folk, der bor i Nærheden af Byen, eller endelig Folk, som har Raad til at rejse ind til Byen, og det er Folk, som har Raad til at købe en Teaterbillet, ikke Smaafolk“. Jeg har ved mine Bemærkninger i Dag vist det ærede Medlem, at der mellem dem, som kommer rejsende til Byen for at søge Teatret, er mange Smaafolk, og de har haft megen Glæde af disse billige Teaterforestillinger. Det Under-skud, der tidligere har været, har man ikke kunnet dække paa anden Maade end ved, at interesserede Mænd og særlig Bestyrelsen for Teatret er traadt i Skranken; jeg mener derfor, at Staten ikke maa slaa Haanden af Aarhus Teater, thi det er kun Hjælp til Selvhjælp, der skal ydes, og faar Teatret ikke det her omtalte Statstilskud, er det dødsdømt som selvstændig jydsk Scene. Vi bliver saa nødt til at stryge alle andre Hensyn end det pekuniære, idet Teatret tvinges til at sænke det kunstneriske Niveau ned mod Varietéarten. Saaledes bliver Forholdene, hvis vi ikke kan faa Støtte af Staten, og jeg tror ikke, hverken Staten eller Teatret kan være tjent dermed.

Her er altsaa ikke Tale om et Etikettespørgsmaal for Aarhus Teater, nej, det gælder en Livsbetingelse for Teatret, og Rigsdagen, der saa ofte med rund Haand bevilger Penge til Foreninger og Institutioner, som maaske ikke altid kan skaffe de nødvendige Oplysninger, bør ikke holde sig tilbage her og ødelægge 15 Aars paaskønnelsesværdigt Arbejde for at fremme den gode Kunst, og den bør ikke lade